

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΚΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΤΣΙΟΣ

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΜΑΡΚΟΝ Βασιλείας Ι' σοειῶν ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ωποίω μὴ δὴ τέλει ὁ δηλωθεὶς Αὐτωνός ἐχήσατο, ἐν τοῖς προειρημάδοις δεδίλωται. παραλαβόντος δὲ τῷ αρχῷ Αλεξανδρῷ, τὸ χῆρα τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο. οὐ μὲν τοι διοίκησις τῷ πραγμάτων, καὶ οὐ τῆς αρχῆς οἰκονομία ωστὸ ταῦς γυμναζί διώκειτο. οὐδὲ τοὺς σωφρονέστερους καὶ σεμνότερουν πάντα μετάγειν ἐπειρώντο. καὶ πρῶτον μὴ τῆς συγκλήτης βασιλεῖς τὰς δοκεύτας καὶ ήλικια σεμνοτάτες,

καὶ βίῳ σωφρονεσάτες, ἐκκαιδεκα ἐπελέξαντο,
σωεδρες εἶναι καὶ συμβόλως τῆς βασιλέως. γε
δέ τι ελέγετο οὐ εποράττετο, εἰ μὴ κάκεῖνοι αὐ-
τὸν ὅπκείναντες, σύμβολοι ἔμμοντο. πρεσκέτε
τοῦ δίμω, καὶ τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῷ
συγκλήτῳ βαλλόντες τὸ θῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τυ-
ρανίδος εφυβείσθε εἰς αεισοχρατίας τύπου μετε-
νεχθείσης. πρῶτον μὲν δὲ τὰ ἀγάλματα τῷ
Θεῷ, ἀπέρ επιτυχοῦ εκεῖνος πινόσας καὶ μετα-
γαγὼν, ἐπειδὴν εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ ίδίας
ναστε καὶ συκάς· τάς τε ὑπ' εκείνοις ἀλόγως,
οὐ εφ' οἷς διδοκιμίκεσσαν ὀμαρτίμασιν, εἰς τι-
μὰς καὶ σέζοσίας προαχθότας, τῷ διδοθέντῳ
ἀφείλοντο, ἐκάστος κελδύσαντες εἰς τὴν προτέ-
ραν αὐτῷ ἐπανικάμε τῆς αἰξίας· αἴρεσιν. τάς τε
πράξεις ἀπάσας, καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν
πολιτικὰς καὶ ἀγοραίας, συνεχείεισαν τοὺς ὅπι-
λόγοις διδοκιμωταῖς, καὶ νόμων ἐμπείροις·
τάς τε στρατιωτικὰς, τοῖς σέζεταθεῖσί τε καὶ δι-
δοκιμίσασιν, καὶ διτάκτοις τε καὶ πολεμικαῖς
πράξεσιν. ὅπις πολὺ δέ τῷ τῆς ἀρχῆς διοικη-
μένης, οὐ μέν Μαυσῆς πρεσβύτις οὐδὲ δόσα, α-
νεπαύσασθε τῷ βίᾳ, ἐπιτυχέτε βασιλικῶν τιμῶν,
καὶ ως νομίζοσι Ρώμαιοι, σέζεθειάδη. οὐ δέ
Μαυμαῖα μόνη τῷ παιὸι καταλειφθεῖσα, ὁ-
μοίως αὐτῷ ἀρχεῖτε καὶ κρατεῖν ἐπειράτο. οὐδὲ
τε ὄρῶσα καὶ ἀρχῇ τὸν νεανίαν θυέμιον, καὶ
δεδοκύα, μηδὲρα ἥλικία ἀκμαίζεσσα, ύπηρετά-
σης ἀδείας τε καὶ σέζοσίας, εἴστι τῷ θυικῶν ἀ-
μαρ-

μαρτυράπιν οὔξοκείλη, πανταχόθεν ἔφρύρει τὸν
μύλην. οὐδέ τινα εἶδε προστιθέσαι τῷ μεγαλήῳ
τῷ διπλὶ φαύλῳ βίῳ Διοβεβλημάτῳ, μήποτε τὸ
τέλος, έχαφθάρειν, προκαλεσθαμένων αὐτῷ τῷ
τελάκων τὰς ορέζεις ακμαζόσας εἰς αὐχράς ἐ-
γκλιθμίας. οὐκάλλειν τε ἐν αὐτῷ ἐπειδεὶς συνε-
χέσαται καὶ ὅπλοι πλεῖστον τῆς ἡμέρας, ως αὖτις
χελεύμενος πάλι τὰς κρείττους καὶ τὴν βασιλείαν
πάγκαιον, μηδὲ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ὄπισθεν
τὸ τέλος αἰμαρτυράπιν. ὑπῆρχε δέ τι καὶ φυσικὸν
τέλος παραχρονίου καὶ ἡμέρου τῷ Αλεξανδρῷ, εἴς τε τὸ
φιλανθρωπὸν πάνυ ἐπιρρέπες, ως εδίλλωτε, καὶ
τῆς ιλικίας προχωράστης. εἰς τέαταρεσκειδέκατον
ἡγενέντος ἐλάσσας τῆς βασιλείας ἐτος, αὐδίμωτι πρ-
ξεν. οὐδὲ τις εἰπεῖν ἔχει, ὑπὲκείνυς φονεύθει-
ται, καίτοι τινῶν μεγίσταις αὐτίαις ψεύπεσόν-
τον, ὅμως ἐφείσατο, ως μηδὲ φονεῦσαι; οὐ ράδιως
τοτε ἀλλὰ βασιλέως τῷ καθ' ἡμᾶς ποιόσαντος,
ἢ αὐτοῦ τούτου λάχανος, μηδὲ τινὸς Μάρκου ἀρχών. ὑπὲ-
Αλεξανδρῷ δ' εἰκαὶ αὖτις εἰπεῖν ἔχοι οὐ μηνο-
νεῦσαι, οὐ εἴτεσι ποστότοις ἀκρίτως φονεύθειται.
γίτιατο δὲ καὶ τινὸς μητέρα, καὶ πάνυ ἥχαλλον,
ὅρῶν αὐτῶν ζόσαν φιλοχρήματον, καὶ πάλι τότο
ὑπερφυῶς ἐπιχόνδανει. πρωτοί τοις μηδένην γάρ α-
δροίζειν αὐτά, ίνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις αἴφ-
θόνως καὶ ράδιως ὁ Αλεξανδρος χαείζεσθαι, ο-
δία εἴπιται εὔει. καὶ διέβαλλον ἐπ' ὅπῃ τότο
τὸν ἀρχινέαν αὐτὸν, ἀκοντός τε καὶ ἀχάλκοντος.
σίας τινῶν καὶ κληρονομίας σεξ ἐπιρείας οὐαρ-

πασάσις ἔκείνης. Ήγάγετο δ' αὐτῷ καὶ γυναικαὶ τῇδε δέπαξιδῶν, λῷ σωματόσαν, καὶ ἀγαπωμένων, μηδὲ ταῦτα τῷ βασιλείων εἰδίωξεν, ὑπερέζαστε καὶ βασιλικαὶ εἶναι θέλεσα μόνη, φέροντα τὰ τῆς φροσύνηος ἔκείνης, εἰς τοστὸν πορεχώρισκη ὑβρεως, ως τὸν πατέρα τῆς κόρης, καύποι ὑπὸ Αἰλεξανδρῷ γαμβρῷ δύντος πάντα τιμάμενον, μηδὲ φέροντες τὴν Μαρμαῖαν ἐνυπερέζασαν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῷ, φυγεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον. τῷ μὲν Αἰλεξανδρῷ χάρεν εἴδότα εὖφοροῖς ἐτιμάτο, τὸν δὲ Μαρμαῖαν αἰτιώμενον εὖφοροῖς ὑβρεῖσθο. ἔκείνη δὲ ἀγανακτίσασα, αὐτὸν τε αἰναρεθέντεις ἐκάλεσε, καὶ τὴν κόρην ἐκβληθεῖσαν τῷ βασιλείων, εἰς Λιβύην φυγάδεσσε. ταῦτα δὲ ἐπράγγετο, ἀκούντος τε καὶ αἰγαζομένης τῷ Αἰλεξανδρῷ. ἤρχε γὰρ αὐτῷ καὶ ὑπερβαλόντως οὐ μήπορ, καὶ παῦ τὸ κελεύσοντον ἐκεῖνος ἐποίει. τότο δ' αὐτὶς μόνον ἔχει ἐγκαλέσαι αὐτῷ, ὅτι δὴ ψᾶσθαι τοτὲ τῆς φραγτοῦς καὶ αἰδῆς πλεύονος, οὐ ἔχειν, τῇ μητρὶ, εὐοῖς ἀπιρέσκετο, ὅμως ἐπεινέτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ετῶν μὲν δὴ τρισκαίδεκα ὅτες, ὅσον ἐπί¹
 αὐτῷ, τὼν βασιλέων ἀμέμπτως διώκησε. τὸν
 δὲ τεσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, αὐφυιδίως ἐκόμισθη
 γεάμιατε τῷ καὶ Συεκάντε καὶ Μεσοποταμίᾳ
 πήγερόνων, διλοιπότα, ὅτι Αρταζέρξης ὁ Περ-
 σῶν βασιλεὺς, μῆτρα τὸ Παρθενίας καθελεῖν,
 καὶ τῇ τῷ Ανατολῶν ἀρχῆς φέρεται,
 Αρταβανόντε τὸν πρότερον καλύμβουν, τὸν μέ-
 γαν βασιλέα, καὶ δισὶ διδίμασι χώμβουν, ἀ-
 τοκτεῖναι, πάντα τὰ φεύγοντα βάρβαρα χειρώ-
 σαδαι, καὶ εἰς φόρος συντέλειαν ὑπάγεται· νῦν
 προχάζει, γέδειος Τίγρεδος ποταμὸς μένει,
 αλλὰ τὰς ὄχθας ὑπερβαίνειν, καὶ τὰς τῆς Ρω-
 μαίων ἀρχῆς ὄρες, Μεσοποταμίαντε καταβέ-
 χει, καὶ Σύροις ἀπειλεῖ. πᾶσαν τὸν αὐτικε-
 μένον ἡπειρὸν Εὐρώπην, καὶ διαρχμένων Αἰ-
 γαίωντε καὶ τῷ πορθμῷ τῆς Προποντίδος, Ασί-
 αντε πᾶσαν καλύμβων, προγονικὸν κτήμα οὐ-
 γένιμος, τῇ Περσῶν ἀρχῇ αὐτοῖς σαδαι βέ-
 λεται, φάσκων διπὸς Κύρος τὸ πρώτα τῷ ἀρ-
 χεῖον ἐκ Μίδων εἰς Πέρσας μετασήσαντος, μέ-
 χει Δαρείος, τῷ τελεσταίον Περσῶν βασιλέως
 (ἢ τῷ ἀρχεῖον Αλέξανδρος ὁ Μακεδῶν κα-
 θεῖλε) πάντα μέχρις Γανίας καὶ Καείας καθ-

Σαβάπαις Περσικοῖς διωκεῖθαι. προσήκεν δὲ
αὐτῷ Πέρσαις αἰσχεσόφθαλμοι πᾶσαι ὄλόχληροι,
καὶ πρότερον εἶχον ἀρχὴν. Τοιαῦτα τοῖτον διλο-
σάντων, καὶ ὅπιστειλάντων τῷ μὲν ωτὸν ταῖς Αὐτο-
λαῖς πίγμοναν, πρὸς τὸν δίφυλδον καὶ παρεξ-
πίδα κοριδεῖσαι ἀγγελίαν, καὶ μετέποτε δ' Α'-
λέξανδρος ἐπαράχθη, καὶ μάλιστα εἰρώνη ἐκ παί-
δων ἐνέρθαψε, καὶ τῇ μὲν τῇ πόλιν ἀεὶ χρ-
λάσσεις βουφῆ. τὰ μὲν τοῦ πορώτον τὸ δοξαῖον ἀντί,
κοινωσαμόνθε τοῖς φίλοις, πρεσβείαν πέμψαι,
καὶ διὰ χάριτον καθύσαι τινὰ δρυκῶν καὶ ἐλ-
πίδα τὴν Βαρβάρην. ἔλεγε δέ τὸ χάριτα,
δεῖν μενεῖν τε αὐτὸν σὺν τοῖς τῷ μὲν ιδίων ὄροις,
καὶ μὴ καινοτομεῖν, μιδέ παταίαις ἐλπίσιν αἰω-
ρύμνου, μέγαν εὔειρεν Πόλεμὸν· αἰγαπητῶς δὲ
ἔχειν ἔκαστον τὰ αὐτὰ. μιδέ τῷ δροίᾳ ἐσεσ-
θαι μάχην αὐτῷ πρὸς Ρωμαίας, οἷαν δεῖν
πρὸς τὸς γειτνιῶντας καὶ ὁμοφύλιας Βαρβάρας. ὑ-
πεμίμησκε δέ τὸ χάριτα, τῷ τε τῷ Σεβαστῷ
καὶ τῷ Τραϊανῷ, Λακίστε καὶ Σεβίρην κατ' αὐτῷ
ἔσπειραν. τοιαῦτα μὲν δίτινα ὁ Αλέξανδρος ἐ-
πιστέλλεις, ὡέτο πείσειν, ή φοβήσειν, εἰς τὸ
μέσυχάζειν τὸν Βάρβαρον. οὐδὲν δὲ τοιαῦτα φροντίζων
τῷ επεισαλμένων, ὄπλοις, ἀλλ' ὡς λόγοις οἰόμε-
νος δεῖν τὸ πράγματα διοικεῖθαι, ἐνέκειτο, ἀ-
γων καὶ φέρων τὰ Ρωμαίων ἀπόστα, καταβέ-
χων τε καὶ καθιππόστον Μεσοποταμίαν, λείας τε
ἀπήλαυνε, καὶ τὰ ὅπικείμενα σρατόπεδα ταῖς Ὀχ-
θαῖς τῷ ποταμῷ, προσασθίζοντά τε τῆς Ρω-
μαίων

καὶ τῶν ἀρχῆς, ἐπολιόρκει. φύσει δὲ ὁν ἀλαζών,
καὶ ταῖς παρ' ἐλπίδας δέραγίαις ἐπιμόρμυνος,
πάντα ραδίως χειρωσάθαι προσεδόνα. Ή ν δέ αὐ-
τὸν τὰ μίκρα εἰς ἔπειθυμίαν ἀρ-
χῆς μείζονος. πρώτος γάρ ἐπόλυτετῇ Παρθυαίων
ἀρχῇ ἐπιθέθαι, Πέρσαις τε τηνὸν βασιλέαν αὐτο-
τεωσάθαι. μηδὲ Δαρεῖον, τὸν ὑπ' Αλεξανδρῷ
Μακεδόνος τῆς ἀρχῆς καθαλυθείτα, παμ-
πλεῖσθις ἐπέτεσι Μακεδόνες μεν, καὶ οἱ Αλεξανδρῷ
διδοχοί, τῷ ψεύτῃ ταῖς Ανατολαῖς ἐπνῶν καὶ κατ'
Ασίαν ἀπασταν νειμάμενοι, καὶ χώρας ἐβασί-
λευσαν. ἐκείνων δὲ πρὸς ἀλλήλας διαφερομένων,
πόλεμοις τε συνεχέστι τῆς Μακεδόνων δυνάμεως
ἔξαθνάσις, πρώτος Αρσάκης λέγεται, τὸ γέ-
νος Παρθυαῖος, αὐτοῖσαν τὰς ἐπέκεινα Βαρβά-
ρος διποτέλεαι Μακεδόνων. τοῦτο δέ μενός τε τὸ Σά-
δημα, ἐκόπτων Παρθυαίων καὶ τὸν προχώρων Βαρ-
βάρων, αὐτός τε ἐβασίλευσε, καὶ τοῖς οὖτε εἶναι
τῷ Φέρας ἔπειτα πλεῖστον παρέισνεν ἡ ἀρχὴ, μέχεις
Αρταβανός τῷ καθ' ίμᾶς θρονούσα, οὐ Αρταξέρ-
ξης διποκτείνας, Πέρσαις τηνὸν ἀρχεῖν ανεκτίσατο
τάτε γειτνιῶντα εἴηντι Βαρβάρα χειρωσάμενος,
ραδίως ἵδη καὶ τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ ἐπεβύλεσσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ως δὲ τῷ Αλεξανδρῷ ἐδιλώθη, διαβήβο-
τι ἐν τῇ Ρώμῃ, πακαὶ τὰς Ανατολὰς ψεύτη τῷ
Βαρ-

Βαρβάρων τολμώμενα, ὅκ τι αἰσχετάς ήγέμονος,
καλόντων δὲ αὐτὸν καὶ τῷ ἐκεῖσε ήγεμόνων,
ἀγέλλων μὴ, καὶ πᾶν γνώμην, ὅμως δὲ ἔχε πε-
ει ἔξοδον. ἐκ τε γὰν αὐτῆς Ἰταλίας, καὶ τῷ ωρῳ
Ρωμαίοις πάντων ἐθνῶν λογάδες ἐς τὴν σρα-
τιανήθροιζοντο, ὅσοι σώματος σύεξια καὶ ήλι-
κίας ακμῇ, εἰς μάχην ὑπηρέτειοι ἀνοιζοντο.
κίνησίστε μεγίση πᾶσι τοῖς ωρῳ Ρωμαίοις
ἔγινετο, διαμεως ἰσορρόπης ἀθροιζομένης πρὸς
τὸ ἀγνελόμενον τῷ ἐπιβεχόντων Βαρβάρων
πλῆθος. ὁ δὲ Λέξανδρος ἀθροίσας τὰς ὃν
Ρωμῇ σρατιώτας, συνελθεῖν τε πάντας κελδύ-
σας ἐς τὸ σώματος πεδίον, ὑπὲ βίματος αὐελ-
θῶν, ἔλεξε τοιάδε. „Εβαλόμεν μὴ, ὡς αὐδρες
συσρατιώται, τὰς συνήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιεῖ-
θαι λόγις, διὸ ὡν αὐτός τε ἐκοσμάμενος διμη-
γορῶν, ὑμᾶς τε ἀκέσοντας εὔφρανον. „εἰρίεις
„ὦ πολυετεῖς δόπολαύσαντες, εἴ τι κανὸν νω
„ἀκόσιτε, ἵσως αὐτὸς παρ' ἐλπίδα λεχ-
„θείτι εκπλαγείητε. Καὶ δὲ αὐδρας γῆναις
„τε καὶ σώφρονας, εὔχεδαι μὴ ὑπάρχειν τὰ
„βέλτιστα, φέρειν δὲ τὰ προστίπτοντα. τῷ
„μὲν δὲ διὸ ιδονῆς πραττομένων ή δόπολαυ-
„σις γλυκεῖα, τῷ δὲ σέξ αἰάγκης κατορθώμε-
„νων, αὐδοῦσος η αὐδρεῖα. Καὶ τὸ πλῆθος ἄρχειν
ἀδίκων ἔργων, ὅκ δύναμον ἔχει τὴν πρό-
κλησιν. τὸ δὲ τὰς ὄχλους τὰς δόποσείενται, ἔκτε
πτις αἰαθῆς συνειδήσεως, ἔχει τὸ Θαρράλεον,
καὶ ἐκ τῷ μη ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμώμασι, υπάρχει.

τὸ εὔελπι. Αρταξέρξης, ἀνὴρ Πέρσης, τὸν εἴαυ-
τὸν δεσπότην Αρτάβανον δισκείνας, τέλος τε ἀρ-
χεῖν εἰς Πέρσας μετασήσας, ἀλλὰ καὶ τῷ ίμε-
τέρων ὄπλων καταθάρρισας, καὶ τῆς Ρω-
μαίων δόξης καταφρονίσας, πειρᾶται καταβέ-
χειν, καὶ λυμαίνεται τὰ τῆς ίμετέρας ἀρχῆς κτή-
ματα. Τούτον επειράθην τὸ μὲν πρώτον γεάμ-
μασι καὶ πειθοῖ, παῦσαι τῆς ἀπλείσθ μανίας
καὶ τῆς ἀλλοθίων βπιθυμίας. ο δὲ βαρβάρων
φερόμενος ἀλαζορεία, τοτε μένειν οἶκοι βάλεται,
προκαλεῖται τε ίμας εἰς μάχην. μὴ δὴ μέλ-
λωμεν, μηδὲ ὄκνωμεν. ἀλλ' οἱ μὲν πρεσβύτεροι
ὑμῶν υπομνήσατε εἴσιτες Βοπαίων, αἱ μὲν Σε-
βίρες καὶ Αντωρίνες τῷ ἐμῷ παῖδες, πηγείρατε πολ-
λάκις καὶ βαρβάρων. οἱ δὲ ἀκμῇ οὐτες, δό-
ξης καὶ κλέος βπιθυμήσατε, δείχαντες, οτι δ-
ρα καὶ σιριώλων ἀγενιν πράξας καὶ μετ' αἰδες, βπί-
σαδε, καὶ τὰ πολεμικὰ, τῆς θείας ἀπαιτόσης,
θρυσίως κατράθητε. τὸ δὲ βάρβαρον πρὸς μὴ
τὰ υπείκοντα, καὶ ὄκνηντα θαρσώμεται, τῷ δ'
αὐτιπίπνητι ἐκ ἔθ' ὄμοιως αὐτέχει. ἐπεὶ μὴ
ἐκ συσάσεως αὐτοῖς ή μάχη καὶ οὐδὲ αὐτιπά-
λων, υπιχνεῖται τὸ εὔελπι, ἀλλ' οὕτως βπιδρο-
μῆς ή φυγῆς κερδαίνειν νομίζεσσιν, ὅπερ αὐ-
τῶσι διάρπαγης. ίμιν δὲ καὶ τὸ εὔτακτον, ἀμα-
πός κοσμίῳ υπάρχει, καὶ μηδὲν αὐτὸς αἰεὶ δε-
δίδαγμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τοιαῦτά τινα εἰπόντα τὸν Αλέξανδρον, πᾶς ὁ στρατὸς αὐτῷ μησε, προθυμίως πᾶσαν ἐς τὸ πολεμεῖν ὑπιχνεῖτο. ὁ δὲ πόδες αὐτοῖς χήματα μεταλοφρόνως, δύξεπιζεθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλεσε· κατελθών τε εἰς τὴν σύγκλιτην Βαλίν, καὶ τοῖς προειρημένοις ὅμοια διαλεγοῖς, ἐπήγειρε τὴν ἔξοδον. καταλαβέστης δέ τῆς ὀψισμάντης ἡμέρας, θύσας τὰς ἕπει ταῖς ἔξοδοις νοιομισμάτας ἱερῷ γίας, αὖτε πεμφθεὶς τε ψάσθι τῆς συγκλίτης, καὶ παντὸς τῷ δίμῳ, τῆς Ρώμης ἀπῆρσε, ἐπιτρεφόμενος αἱ τορὸς τῶν πόλιν, καὶ διακρύων. ἀλλ' οὐδὲ τῇδε δημοσίᾳ λέγεται, ὃς αδακρυτὶ παρέπεμπον αὐτὸν. πόθον δὲ ἔσαντες τῷ πλήθει ἐμπεποιήκει, αὐταράθεις τε ὑπ' αὐτοῖς, καὶ μετέπειτας ἄρχας τοστοῖς ἐγένετο. μῆτρας πολλῆς δέ συζῆτης ποιοσάμυνος τὴν πορείαν, τὰ τε Ιλυρικὰ ἔθνη καὶ στρατόπεδα ἐπελθών, πλείστω τε διώματιν κάκεῖθεν αἴσθοστας, εἰς τὴν Αἰγαίον χειμῶνα φίκειτο. ἐκεῖ δὲ γενόμενος, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον σύντρυτε, γυμνάζων τε τὰς στρατιώτας, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκῶν. Εὔδοξε δέ αὐτῷ πρεσβείαν πάλιν πέμψαι πρὸς τὸν Πέρσου, καὶ θερίζειν τοῖς φιλίας διαλέγεθαι. ἦλπιζε δὲ αὐτὸν πείσαι τὸν φοβητόν,

βίστεν, αὐτὸς παρών. ὁ δὲ Βάρβαρος, τὸς μὴ
πρέσβεις τῷ Ρωμαίων ἀπέπεμψε αἰτάκτας,
αὐτὸς δὲ ὄπιλεξάμηνος τεθάκοσις Περσῶν τὸς
μεγίστης, ἐδῆσε τε πολυτελέστι καὶ χρυσῷ κεκοσ-
μημένης, ἵππῳ τε καὶ τόξων φλεγοσκούῃ, πρέσ-
βεις ἐπεμψε δὴ πρὸς τὸν Αλέξανδρον, κατα-
πληγεῖν οἱτεῖς τὸς Ρωμαίων, τῇ τε ὅφεις καὶ
τῷ χήματι τῷ Περσῶν. ἐλεγε δὲ οὐ πρεσβεία,
ὅτι δὴ κελδεῖ μέγας βασιλεὺς Αρταξέρξης
ἀφίσαδαι Ρωμαίων τε καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῷ,
Συείας τε ἀπάσις, Ασίας τε τῆς Εὐρώπης αι-
τικειμένης, εὖσαι δὲ ἄρχεν Πέρσας, μέχεις
Ιωνίας τε καὶ Καείας, καὶ ὅσα Αἰγαίον καὶ Πόν-
τῳ ἐθνη διαιρεῖται. εἴναι δὲ αὐτὰ, Περσῶν
προγονικὰ κτήματα. τοιαῦτα τινα τῷ τεθάκο-
σιων πρέσβεων ἀπαγγειλαύτων, κελδεῖς δὲ Α-
λέξανδρος τὸς τεθάκοσις συλλιφθεῖσι: καὶ πα-
ρελόμηνος πάσις τῆς φλεγειμένης σκούπης, εἰς
Φρυγίαν ξέπεμψε, δὺς κάμας τε οἰκεῖν. καὶ
χώραν γεωργεῖν, τοσαύτους αὐτοῖς ὄπιδεῖς τι-
μωεῖσιν, ως οἴκαδε μὴ ἐπιαελθεῖν. διποκτεῖ-
ναι γὰρ αὐστοῖν, καὶ τὸ πάνυ αἰδρεῖον ἥγήσα-
το, μῆτε μαχομένης, καὶ τὰ κελεύθερά τα· τὸ δὲ
τὸ ἐαυτῷ δεσπότα αἰγαίλαντας. Τέτον δὴ ὅτι
καρατποιῶν, φλεγοσκούαζομένας τε τὸν Αλέξαν-
δρον καὶ δραβίων τὸς ποταμὸς, εἰς τε τὸν Βάρ-
βαρον γλισθεῖν, τὸν στρατὸν δραγαγεῖν, ἐθύοντό τι-
νες καὶ λόπος αἵσεις στρατιωτῶν, δότυ τε Αἰγαίους
ἐληλυθότων, ὅλα μὲν καὶ τῷ καὶ Συείαν

καινοτομῆσαι τινα ὅπιχερησάντων πέρι τῶν βασιλείαν, οἵ ταχέως φωραθέντες, ἐκολάθησαν. ἀλλὰ καὶ τινα τὸν σρατοπέδων μετέσιστον ὁ Αἰλέξανδρος εἰς ἔτερα χωρία, ὅπιδειότερα δοκύντα εἶναι πρὸς τὸν καλύτερον τὰς τὸν βαρβάρων ὄπιδρομάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Τότων δὴ αὐτὸς διοικηθέντων, τῆς τε σρατιᾶς παρηπληθήσεος σωμειλεγμούντης, ὅτε δὴ αὐτίπαλα καὶ ἴσορρόπα φύσην εἶναι τὰ ἑαυτῷ σρατεύματα τῷ πλήθει τὸν βαρβάρων, σκεψάμδιος συν τοῖς φίλοις. ἔνειμε τὸ σρατιωτικὸν εἰς ἕτερις μοίρας· καὶ τῶν μὴ μίαν ἐκέλεσε πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀφορῶσαν, δι' Αἴριμδίας ἐπελθόσαν, φιλίς Ρωμαίοις δοκόσις, καταβέχειν τῶν Μήδων χώραν· τῶν δὲ ἔτεραν ἐπεμψει πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη τῆς βαρβάρας γῆς βλέπεσσαν, ἐνθα συρρέοντας τὸν Τίγρητα, καὶ τὸν Εὐφράτην, ἐλιπει πυκνότατος ψυδέχεσθαι λεγούσι, καὶ λαυδάνειν πόταιμῶν ἔκείνων μόνων διὰ τόπον τὰς ἐκβολάς. τῶν δὲ ἕτερων μοίρας καὶ θρυαμοτάτων τὸ σρατὸς αὐτὸς ἔχων, υπέχει πάξειν τοῖς βαρβάροις καὶ μέσω τῶν πορείαν. οὕτω δὲ ὥστος διαφόροις εφόδοις ἀφύλακτως τε καὶ ἀφρούπτως, αὐτοῖς ἐπελθεῖσεσθαι.

καὶ

Ἐπειδὴ πλῆθος τῆς Περσῶν ἀεὶ πρὸς τὰς ὄποις ταῖς
ἀγράμμασιν, ἀδινέσερόν τε εἴσεδαι, καὶ ἀτακτό-
τηρον μάχεσαι. οὐδὲ δὴ μιθοφόροις χωνταῖς
στρατιώταις οἱ βάρβαροι, ὡσερ Ρωμαῖοι, οὐδὲ
στρατόπεδα εἰχοσι συνεστῶτα καὶ μείονται, πολέ-
μος τέ χναις ἐγγεγυμνασμένα. ἀλλὰ παῖς τὸ πλῆ-
θος τῇ αὐδρᾷν, εἴσθιστοι ἡ τῇ γυναικῶν, εἴπαν
κελεύσης βασιλέως, αὐτοῖς εταίροις. Μαλυθεύτος δὲ
τῷ πολέμῳ, εκαῖος εἰς τὰ ἑαυτῷ επιπλέρχεται,
τοσούτου λότοκερδίσας, ὅσα αὖτις ὀρπαγῆς αὐτῷ
πλευρήνται. τόξοις τε καὶ ἵπποις ἐκ εἰς τὸ πολε-
μεῖν μόνον χωνταῖς, ὡσερ Ρωμαῖοι, ἀλλ' ἐκ
παιδῶν σὺν αὐτοῖς αὐτοῦ φονταί τε, καὶ θυρῶν
λατῆται, οὔτε τὰς φαρέτας ποτὲ λόποτι θέματοι,
οὔτε τῇ ἵππῳ λόποβαίνοντες, οἷοί δὲ αὐτοῖς χω-
μαῖοι, οὐ καὶ πολεμίων, οὐ καὶ θηρίων. Αὐλέξω-
δρος μὲν δὲν ὡς ὁ εποιεῖσθαι βεβλάδυτο. εἴσφιλε
δὲ αὐτῷ τῷ γνώμῃ τούτῃ. τὸ μὲν δὲ πεμφθεῖ
δι Αρμένιας στρατιωτικὸν, μόλις καὶ χαλεπῶς
ὑπερβαλὼν τὰ τῆς χώρας ὄρη, ἔταχύτατά τε ὅν-
τα καὶ κρημνωδέστατα (πλὴν εἴτι θέρες ὄντος,
ἄνεκτοι εἰχε τὴν πορείαν) ἐμβαλὼν εἰς τῷ Μί-
δων χώραν, επόρθετε αὐτῷ καὶ πολλὰς ἐνέφρι-
σε κώμας, λείαν τε ἀπίγαμφ. οὐ δέ Πέρσης
μαθὼν, επίμισε καὶ διώμαν, ἀπείρυσιν δὲ
τὰς Ρωμαίας καὶ παύτι εδιώκατο. ἔταχεῖα δὲ
τοῖς χώρα, τοῖς μὲν πεζοῖς, καὶ τῷ βάσιν
ἐπαγῆ καὶ τῷ πορείᾳ δύμαρι παρεῖχεν.
οὐδὲ ἵππος τῇ βαρβάρων, νόσο τῆς τῇ ορῶν
ξα-

βαχύπιτος, ὅμως καὶ πρὸς δρόμον ἐπείχετο, καὶ
καθιππᾶται, οὐδὲναι εἰκαλύετο. Η̄ κον δὲ τι-
γες ἀγγέλουτες τῷ Πέρσῃ, ὡς ἄρα φαίνοιτο Ρ'ω-
μαίων στρατὸς ἔτερος, οὐ τοῖς ἔώσις μέρεσι Παρ-
θυαίων, τά τε πεδία κατακέχοσι. διόπερ φο-
ριθεὶς εἴκεινα, μὴ τὰ ἐν Πάρθοις ρᾳδίως λυ-
μηνάμηνοι; εἰς Πέρσας ἐμβάλωσι, καταλιπώ-
τινα διώματα, ὅσην αὐτάρκη ὦετο βύεθαι Μη-
δίαν, αὐτὸς σωὶ παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὰ ἔως
μέρι οὐπείγετο. οὐδὲ τῷ Ρ'ωμαίων στρατιᾷ τὰ
πορείαν ἀμελέσερον ἐποιεῖτο, μήτε τινος φανο-
μήν, μήτε αὐθεσῶτος. ἥλπιζέ τε τὸν Αλέξαν-
δρον σωὶ ἕιτη μοίρᾳ, θύναιοτάτῃ γάρ καὶ με-
γίσῃ, εἰς μέσας ἐμβεβληκόσι τὰς Βαρβάρας,
κάκείνυς αὐθελκομήνυς ἀσὶ πρὸς τὸ οὐοχλόν,
χολαιτέραν αὐτοῖς καὶ ἀδεεσέραν παρέζειν τὰ
ἔφοδον. προείρητο δὲ πᾶσι τοῖς στρατοῖς ὑπερ-
βέχειν, καὶ τόπος ὠειδος, εἰς ὃν καὶ ὅπα συμελ-
θεῖν εἶδει πάντα τὰ ἐμπίπτοντα, καὶ οὐ μέσῳ
χειρομήνυς. Εὐσφιλε δὲ αὐτὸς ὁ Αλέξανδρος,
μήτε εἰσαγαγὼν τὸν στρατὸν, μήτε εἰσελθὼν,
ἢ διὰ δέος, οὐα μὴ δὴ αὐτὸς κινδυνός οἱ Φυχῆ-
κα σώματι, ύπερ τῆς Ρ'ωμαίων ἀρχῆς, η̄ τῆς
μηδὲδὲς ἀπίχθεσης, γνωσκείᾳ δελίᾳ καὶ ύπερβαλ-
λύσῃ φιλοτεκνίᾳ. ἥμβλωσε δὲ αὐτὸς τὰς πρὸς
αὐδρείαν ὄρμας, πείθεσσα δεῖν ἀλλὰς ύπερ αὐ-
τὸς κινδυνός ειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν οὐδεποτέ πεθαί-
σει. ὁ δὲ Πέρσης σωὶ πάσῃ τῇ διωμεί ἐπελθὼν,

χροσδοκεῶτος τῷ στρατῷ, ἐκπλελθὼν, καὶ
ώστερ σαγκιεύσας, πανταχόθεν τε τοξόων, διέ-
φειρε τοὺς διώματιν τῷ Ρωμαίων, ὥλιγων τε
πορὸς πολλὰς αἰθίσαθαι μὴ διωμένων, καὶ
ἀεὶ τὰ γυμνὰ εἴαυτοῦ, εἰς ἀετοξύντο, φρατ-
τόντων τοῖς ὄπλοις. ρίνεθαι γάρ ἀυτοῖς τὰ
σώματα, καὶ μάχεσθαι, ἀγαπητὸν λέει. ἐς τε
δὴ πάντες εἰς τὸ αὐτὸν συναλιθίσεις, καὶ τῇ
τῷ αὐτοῦ προβολῇ ὠστερ τεκχίσαντες, α-
πεμάχοντο ἐν χήματι πολιορκίας, βαλλόμε-
νοι πανταχόθεν, καὶ τιβωσκόμενοι, αὐτιχόν-
τες εἰς ὅσον ἀνδέχετο αὐδρείως, τὸ τελευταῖον
πάντες διεφθάρισαν. μεγίστη τε αὕτη σύμφο-
ρα, καὶ τὸ ράδιος μημονεύεσσα, Ρωμαίας
ἐπέσχε, διώμεως μεγίστης διεφθαρείσης,
γνώμῃ καὶ ρώμῃ μηδεμιᾶς τῷ αρχαίων δότο-
δεότης. τόν τε Πέρσων εἰς ἐλπίδα μεζόνων
πορεγμάτων ἐτύφωσε πλικάτων ἔργων δύνα-
γία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ως δὲ ταῦτα τῷ Αλεξανδρῷ ἐδιλώθη,
χαλεπῶς νοσεῖντι, εἴτε διὰ δυδυμίαν, εἴτε διὰ
τὸν τὸν αέρος αἵθεσαι, αὐτὸς τε δυσφόρως ἔμε-
γκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἤγανάκτησε πορὸς τὸν
Αλεξανδρον, καὶ ἐχαλέπαυντο, ὅτι δὴ τοῦ
Erodiano. **Ο**

μούς ἀυτόν, καὶ μὴ πρίσαντος τὰ σωθήματα,
προδοθείν ὁ εἰσελθὼν στρατός. πλιγὸν ὁ Αὐτέ-
ζανδρος, μήτε τὸν νόσον φέρων, καὶ τὸ πινγῶδες
τὸ αέρος, τὸ τε στράτῳ παντὸς νοσήντος, καὶ μά-
λιστα τῇ Ιλυρικῶν στρατιωτῷ, (οἱ δὲ υγρῷ καὶ
χειρεούσῃ αἴτει σκεπτισμόις, βοφάς τε πλειό-
νας σωθῆσαις εἰσφερόμεναι, χαλεπῶς νοσήντες
διεφθείροντο) ἐπανελθεῖν τε εἰς τὴν Αντιόχειαν
ἐβγαλόσατο, καὶ πέμψας, τὸν δὲ Μιδίᾳ στρα-
τὸν, επανελθεῖν ἐκέλεσαν. ἔχεινος μού ὁ στρα-
τὸς επωνιών, πλεῖστος δὲ τοῖς ὄρεσι διεφθάρη,
καὶ οὐκαπειάδησαν ωκεῖοι ὀλίγοι δὲ δυχειμέρω
χώρα, ὡς ὀλίγοις πάνυ ἐκ πολλῶν ἐπανελθεῖν.
Τὸ δὲ σωτήριον πλῆθος ὁ Αὐτέζανδρος εἰς τὴν
Αντιόχειαν ἐπανήγαγε, πολλῶν καὶ τοῦτος ἐκείνης
τῆς μοίρας ἀπλωλότων, ὡς μεγίστης ἐνεγκείν
δυναμία τῷ στρατῷ, καὶ Αὐτέζανδρος ἀδοξίας,
σφαλεῖται καὶ γνώμη καὶ τύχη, καὶ τῇδε. Εἰσὼν μοι-
ρῶν τὸ στράτῳ, ὃν σύνειμε, τὸ πλεῖστον διποβαλ-
λόντι διαφόροις συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ,
κρύει. Γενόμενος δέ ἐν τῇ Αντιόχειᾳ ὁ Αὐτέ-
ζανδρος. αὐτός τε ρεδίως ἐπερρώθη, τῷ δέψυ-
χει καὶ ἐνύδρῳ τῆς πόλεως, μηδὲ τὸν δὲ Μεσο-
ποταμίᾳ ξιρὸν ἀνχυμὸν, τάστε στρατιώτας αὐτοῦ
τῶν, καὶ εφ’ οἷς ἐλελύπηστο παρεμυθεῖτο με-
γαλοθερίᾳ χηιμάτων. τότε δέ μόνον, εἰς δύ-
νοίας αὐτοῖς τοιότητος στρατιωτῶν ἐνόμιζε φάρμακον.
διώαμίντε οὐδέποτε, καὶ παρεσκεύαζεν, ὡς δὴ
πάλιν ἐπάξιον Πέρσαις, εἰς ἐνοχλοῖσιν, καὶ μὴ
μέσω

ποσυχάζοις. Α' πηγήν οὐδέτο δῆκυ ὁ Πέρσης, λύ-
σας τὴν δύναμιν, καὶ εκάτερας εἰς τὰ ἐδυτήν α-
ποπέμψας· εἰ δὲ καὶ ἐκ τῆς πρείτονος υπέρτε-
ροι ἐδόκεν γεγραφθεῖσαι οἱ βάρβαροι, πλινθό-
μως ἐπεβύχοντο, ταῦς τε καὶ Μιδίαν πολλάκις
φύρομενοις συμβολαῖς, τῇ τε φαραρίᾳ μάχῃ,
πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλεῖσσων δὲ τεβρώ-
μένων. οἱ δὲ αὐτῶν οἱ Ρωμαῖοι πέτιθησαν,
ἄλλα καὶ αὐτοὶ τοὺς πολεμίας ἔθεντο κακώ-
ταντες· οὐδὲ τότο δὲ διπολόμηνοι, παρόσον
τὸν θεοὺς βλάττας ἀρέθησαν, ὡς Χεδόνη ισαεί-
δεις θρυμμάτων τῆς ἐκατέρωθεν πεσόντος σρατοῦ,
οὐδὲ λειφθεῖ τοὺς βαρβάρων, πλήντες, ἄλλα
δύναμες δοκεῖ γενικήσανται. δεῖγμα δὲ τότο
μικρὸν τῆς βαρβάρων κακώσεως. ἐγένετο δὲ τοῦ
τοτέρων ισύχασιν, τόδεν ὅπλοις ἐγένον-
το· ἀπέρι μανθανών οἱ Αλέξανδρος (καὶ οὗτος τοῦ
τοῦ Αντιοχίας διέβιβον) δέδυτον πρότερος δὲ καὶ
αδεέστερος φύσιμος; αἰνειμένης αὐτῷ τῆς φάσι-
κα πολεμικὰ φροντίδος, ταῦς τῆς πόλεως εἰρ-
λαζε θύραις.